

Hvar

Luka

Port

Hafen

ugarskim kraljevima. Budući da je Hvar isto tako kao i drugi dalmatinski otoci mnogo stradao od omiških gusara, zatražio je 1278 god. zaštitu mletačke republike. Mirom u Zadru (1358 g.) potpade Hvar pod vlast Luja I, ugarskog kralja, zatim pod vlast bosanskoga Kralja Tvrtka I, i konačno opet pod mletačku vlast do 1797 god. Veoma su zanimljive za razvitak naše unutrašnje narodne povijesti one borbe, koje je prosti puk na Hvaru vodio u 15 i 16 vijeku protiv plemstva. Te su borbe završene s potpunom pobjedom puka, tako da je dotada potlačeni narod nostigao punu ravnopravnost s ljudima plemenita roda u svima upravnim stvarima. Hvar nije ostao pošteđen ni od najljućega čovjekova neprijatelja — od kuge, koja je početkom novoga vijeka dvaput harala na Hvaru. Godine 1571 odbio je Hvar veliku navalu turske ratne mornarice. Po slomu mletačke republike pripade Hvar Austriji, te je pod njenom vlašću — izuzevši kratak period Napoleonove vladavine — ostao sve do oslobođenja i ujedinjenja 1918 godine.

Glavni grad otoka Hvara je istoimeni grad

HVAR

Leži na jugozapadnoj obali otoka, a otočić Pakleni i nekoji drugi manji hridoviti otočići štite ga od vjetrova. Nema sumnje da je Hvar najljepši od svih gradova na otocima jugoslovenskoga Jadrana. Radi neobično povoljna podneblja bio je Hvar već u 19 vijeku nazvan »Jadranskom Madeirom«. Podneblje mu je i zimi veoma prijatno (u mjesecu januaru je srednja temperatura 8,6° C), te je zima na Hvaru mnogo prijatnija nego i u samom Napulju.

Za vlade ugarsko-hrvatskih kraljeva i za vlade republike Venecije Hvar bijaše samostalna upravna zajednica, koja je obuhvatala u 12, 13 i 14 vijeku otoke Hvar, Brač i Vis, a kasnije samo Hvar i Vis. Hvar je imao svoj ustav, svoje malo i veliko